

§ 151 konk. ř., byť i žalovaný v souvislosti s tímto slibem slevil vyrovnací kvotu 24.170 Kč na 16.500 Kč a souhlasil se značným prodloužením splatnosti jednotlivých smluvených splátek. Neboť právě to, čeho se mu nemělo dostat vůbec a zavčas na vyrovnacích splátkách, má být nahrazeno výhodnými podmínkami služební smlouvy, a tím byla porušena v § 150 odstavec 2 konk. ř. vyslovené zásada stejného nakládání pohledávek s pohledávkami věřitelů třetí třídy. Stačí objektivně zvláštní výhoda (rozhodnutí č. 9342 sb. n. s.) a nesejde ani na tom, zda byla splněna čili nic (srovn. rozhodnutí č. 6947 sb. n. s.), ani na tom, zda onen slib byl možný jen vzhledem k osobní způsobilosti žalovaného, ani konečně na tom, že se nedostalo žalovanému z konkursní podstaty nic více, než ostatním věřitelům, poněvadž § 151 konk. ř. takového rozdílu nečiní a pokládá podle důvodové zprávy str. 132 k a ž d o u úmluvu o zvláštních výhodách, nepojatou do vyrovnání samého, za nemravnou, ať k ní došlo kdykoliv. Je proto úmluva ze dne 26. září 1932 neplatná a nemůže se jí dovolatel dovolávat k odůvodnění, že nárok žalovaného plynoucí z exekučního titulu podle § 63 konk. ř. byl touto dohodou zrušen nebo staven. Nesplnili-li žalobci nucené vyrovnání úplně a včas, jest žalovaný oprávněn podle §§ 63, 64 a 163 konk. ř. vymáhati celou pohledávku.

#### Čís. 14455.

**Ustanovení § 21 vyr. ř. platí i pro ručitele, kteří jsou povinni platiti solidárně s dlužníkem, a o takovém dluhu, na který dlužník vydal ještě před zahájením vyrovnacího řízení směnku splatnou teprve za řízení vyrovnacího.**

(Rozh. ze dne 18. června 1935, Rv III 279/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2146.)

#### Čís. 14456.

**Odcizením vinkulované vkladní knížky nebyla odcizena hodnota vyjádřená vkladem.**

(Rozh. ze dne 18. června 1935, Rv III 444/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2147.)

#### Čís. 14457.

**Exekuce na společenský podíl dlužníkův.**

**Podle § 333 ex. ř. má vymáhající věřitel právo na zrušení společnosti jen, pokud povinný společník měl toto právo.**

(Rozh. ze dne 19. června 1935, R I 289/35.)

Prv ý s o u d povolil československému státu jako vymáhajícímu věřiteli exekuci na společenský podíl dlužníkův. R e k u r s n í s o u d k rekursu poddlužníka firmy Sch. v P. exekuční návrh zamítl. D ů -

**v o d y:** O právu poddlužnice ke stížnosti nelze pochybovati vzhledem k ustanovení § 294 ex. ř. Exekuce neměla býti povolena, když vymáhající strana v návrhu svém ani netvrdila, že již vedla exekuci na soukromé jmění povinného a že tato zůstala bez výsledku, což je nezbytným předpokladem pro povolení exekuce na společenský podíl povinného, který na ni připadne ze jmění společnosti při jejím zrušení podle čl. 126 obch. zák. zachovaného v platnosti čl. VII uvoz. zák. k ex. ř. Vzhledem k ustanovení § 3 odst. druhý ex. ř. není ovšem třeba, aby již při podání návrhu na povolení exekuce bylo prokázáno, že exekuce na soukromé jmění povinné strany byla vedena, jak to požaduje stěžovatelka, a postačilo by pouhé tvrzení vymáhající strany, o němž soud ze svých spisů mohl by se přesvědčiti, ale ani toto její návrh neobsahuje. Neměla proto býti exekuce povolena. Na cit. ustanovení § 3 odst. druhého ex. ř. jest poukázati také, pokud stěžovatelka tvrdí, že měla vymáhající strana prokázati, že dlužník je skutečně jejím veřejným společníkem. Postačí tu pouhé tvrzení vymáhající věřitelky, jež v návrhu jejím jest obsaženo; nasvědčuje tomu i stěžovatelkou citované usnesení § 54 čís. 3 ex. ř. slova »vše udati«, tedy nikoli prokázati. Prokázati musí vymáhající strana v návrhu na povolení exekuce takovéto jen exekuční titul a nejvýše vedla-li exekuci na soukromé jmění dlužníkovo u jiného soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

#### D ů v o d y:

O právní platnosti čl. 126 obchod. zák. vedle předpisu § 333 ex. ř. nelze pochybovati a stačí v tom směru poukázati na nauku Dr. Tilsche »Der Einfluss der Civilprozess-gesetze str. 282, Dr. Hermann Otavský, Všeobecný zákoník obchodní Kompas vyd. díl V. str. 160 a Schauer, Exekutionsordnung III. vyd. poznámky k § 333 ex. ř. Rekurent netvrdil v návrhu exekučním, že povinnému příslušelo právo výpovědi ze společnosti, a také nežádal za přikázání k vybrání nároku na likvidační podíl, aby mohl vypovědět společnost jménem povinného dle § 333 ex. ř. Vedení exekuce dle § 333 ex. ř. ovšem nevyžaduje předchozí bezvýsledné exekuce na soukromé jmění povinného, jak je tomu dle čl. 126 obchod. zák., kterýž opravňuje soukromého věřitele společníka k výpovědi společnosti bez ohledu na to, zda společníku přísluší právo k výpovědi čili nic, — avšak dle předpisu § 333 ex. ř. má vymáhající věřitel právo na zrušení společnosti jen, pokud společník — povinný, takovéto práva měl. (Srovnej Dr. Tilsch: Der Einfluss der Civilprocessgesetze str. 181, Dr. Wenig, Příručka obchodního práva seš. 4 str. 43.) Že by právo k takové výpovědi povinnému příslušelo, rekurent v návrhu netvrdil. Rekursní soud právem zamítl exekuční návrh pro nedostatek zákonných předpokladů čl. 126 obch. zák.

#### Čís. 14458.

**§ 91 zák. o spol. s r. o. má na mysli zajištění a nikoliv pouze zadržení sporných nebo nedospělých pohledávek věřitelů.**

(Rozh. ze dne 19. června 1935, R I 555/35.)